

ikke nogen Landbrugsinteresse; det er blot noget der er stillet op som saadant, men er det ikke. Nej, Landbrugets Interesser gaa i helt andre Retninger, og naar vi komme ind paa de Felter, skal jeg sige, hvad man særlig ønsker i den Retning. Her er ikke nogen Landbrugsinteresse.

Harald Jensen: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet ved denne Sags Behandling; men forskellige Udtalelser drive mig dog til at imødegaa dem og i det Hele taget at klargøre det Syn, som jeg har paa de Forslag, som foreligger. Vel staar kun et af Forslagene paa Dagsordenen, men de ærede Forslagsstillere have udtrykkelig antydet, at disse to Forslag høre sammen, at de danne et sammenhængende Hele. Det har i Grunden undret mig at se, med hvilken Iver Tinget har optaget Diskussionen om disse Forslag, og det saa meget mere, som det, umiddelbart efter at den højtærede Konsejlspræsident første Dag havde udtalt sig, var klart, at det var et ørkesløst Arbejde, vi paa den Maade kom til. Den ærede Finansminister udtalte jo, at han glædede sig over det Forslag, som var fremkommet, og bebudede, at han vilde fremkomme med et Forslag til en Toldrevision, og at det Forslag, som her er fremkommet, altsaa skulde sammenmeltes dermed, eller at det kunde sammenmeltes dermed. Den Iver, der er til Stede for at diskutere dette Forslag, ser mærkelig ud, naar man veed, at der ovenpaa lurer ligesom en stor Krokodille, som venter paa at sluges det lille sukkerføde Barn paa sin Vandring op i det andet Ting. Det synes jo ogsaa, eftersom den ærede Minister ikke har været til Stede her hele Dagen i Dag, at han er træt af Diskussionen om Forslaget, og at han i det Hele taget fuldstændig har opgivet Tanken om og Interessen for dette Forslag, saa at der her er et Bevis for, hvilken Stæbne der venter Lovforslaget. Ser man paa det foreliggende Lovforslag, som det reelt er, kan jeg slutte mig til det ærede Medlem for Middelfart (Henning Jensen), som har udtalt, at det i sin Realitet vil blive en Indtægt, en Gave, om jeg saa maa sige, til de enkelte Landarbejdere paa 2—4 Kr. Sukkerforbruget i en Arbejderfamilie paa Landet har været ansat meget forskelligt, til 18 à 20 Pund aarlig, og til 100 Pbd. aarlig. Gaar man midt imellem disse Angivelser og tager Gennemsnittet deraf og ansætter det med et rundt Tal til 50 à 60 Pund, vil den Sum, som Landarbejderne derved ville vinde hvert Aar, blive højst 5—6 Kr., og jeg tror, at naar man regner med denne Sum, regner

man med det meste, som man paa nogen mulig Maade kan regne med.

Ser man paa dette Lovforslag i Belysning af det Forslag, som samtidig er forelagt, nemlig Forslaget angaaende Havelodder til Husmænd, saa er der allerede rundt omkring i Landet oprullet et Billede af alle de Herligheder, som ville komme til Stede, naar disse Forslag blive til Love. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) talte om Lyriken, som havde viist sig Landet over i de senere Dage, han talte om, hvorledes det var ligesom en lyrisk Stemning, der bredte sig ud over Befolkningen, hvorledes der lod ligesom en Røst ude fra om disse Forslags Herlighed. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbaa) talte om en Harmonika, en saadan Trækud og Trækind, og jeg kom derved uvilkaarlig til at tænke paa, at det var det ærede Medlem, som forleden Dag ønskede en Melodi. Nu synes det, ligesom om han har faaet den rigtige Tone. Men mærkeligt er det, at der er noget i dette, og det er fuldstændig rigtigt, som der er talt her. Naar man ser paa, hvorledes der slaas paa en enkelt Streng i enkelte af Landets Blade, ser man bagefter, hvorledes det ene Blad efter det andet følger med, indtil alle disse Blade af denne bestemte Afstygning i jublende Kor udbrede sig om disse Forslags Fortræffelighed, om, hvorledes dette vil bringe Lykke og Velstand, navnlig Lykke og Velstand til Smaamanden ude paa Landet. Det Billede, han saaledes rullede op for os, dette Billede af lykkelige Landarbejderfamilier, hvor de lykkelige Landarbejderenes Børn, struttende af Sundhed og Fredme, løbe omkring i Vælehaverne, hvorledes alt dette vil ligesom følge i disse to Forslags Spor; dette Billede kan være meget tiltalende, naar bare det var sandt; men jeg tror ikke, det er sandt, jeg tror ikke paa al den Herlighed og Betsigelse og Lykke, som saa hurtigt kan faa Ende, naar blot Husfaderen tillader sig en lille Nydelse, noget, som tusinde Mennekster gøre, noget, som ingen kan behjæde ham, noget, som ingen kan sætte en Plet paa ham for. Thi tænker man sig blot, at Husfaderen drifter sig en Bajer hver anden Dag, hver anden Dag delikaterer sig med denne Nydelse, saa forsvinde alle de sundhedsstruttende Børn, saa forsvinder hele Herligheden, saa er det borte med det samme. Naar en Landarbejder tænker: Nu har du Raad til denne lille Nydelse, nu har du Raad til at slaa lidt til Staglerne, nu kan du nok drikke en Bajer hveranden Dag — saa gaar det, som det gif Konen med Væggene: Klads! der ligger hele Herligheden. Det er beklage-